

Publicerad 2012-03-07 09:44 av Redaktion poeter.se

Den första soliga vårdagen, måndagen den 5 mars 2012, promenerar poeter.se upp för backen till Stigbergsgatan, för att få överlämna vår hyllningsantologi till nobelpristagaren och poeten Tomas Tranströmer. Huset är ganska oansenligt men läget otroligt och

181 dikter överlämnade till Tomas Tranströmer!

poeter.se

Den första soliga vårdagen, måndagen den 5 mars 2012, promenerar poeter.se upp för backen till Stigbergsgatan, för att få överlämna vår hyllningsantologi till nobelpristagaren och poeten Tomas Tranströmer. Huset är ganska oansenligt men läget otroligt och inloppet till Stockholm glittrar i bakgrunden. Förväntningarna kan inte vara större när Monika Tranströmer öppnar och hälsar oss välkomna in.

Vi blir inbjudna att sitta ner i vardagsrummet tillsammans med Tomas, hans hustru Monika och Nobelattachén Anna från Bonniers Förlag. Bland böcker och en vacker gammal flygel bjuds vi på kaffe och kakor och får berätta om poeter.se, allas vår poesi och vår bok, 181 dikter till Tomas Tranströmer. Vi pratar om att den svenska poesin är större än någonsin trots dess frånvaro i boklådorna och hur glad Tomas är för detta. Vi får veta att Tomas skriver sina dikter för hand och inte förrän de börjar likna ett manus flyttar han över dem till sin skrivmaskin. Han vill veta hur man skriver poesi på nätet, vilka åldrar som finns representerade på poeter.se och hur vi ser på poesins framtid. Monika berättar att när Tranströmer gick på Södra Latins Gymnasium i Stockholm, visade de stora förlagen sig mycket intresserade av unga poeter men så verkar det inte vara längre. Paret hade nyligen två utländska poeter på besök i Sverige som visade sig försörja sig som dörrvakter och så verkar dagens poeter ha det. Anna håller med och vill mer än något lösa gåtan kring hur intresset för poesi kan vara så enormt i Sverige men att det inte syns alls på bokhandlarnas hyllor. Hon berättar vidare att Bonniers känner väl till poeter.se källa av poesi och att de besöker oss med jämna mellanrum. Paret Tranströmer gläds även över att vi har medlemmar från alla nordiska länder och känner sig stolta över vårt gemensamma poesisverige. Solen skiner in i fönstret och stämningen är varm och vänlig.

Tomas avbryter oss och skrattar åt fallskärmschopparen på försättsbladet till antologin. Uppvaknandet är ett fallskärmschopp från drömmen; och precis så känns det att äntligen få överlämna våra dikter till Tomas. Vi får lovord för den berömvärda iden, genomförandet och han vill veta allt om hur den kom till och hur alla poeter hade ställt sig till att vara med. Anna vill ha ett eget exemplar och tycker vi har gjort ett fantastiskt arbete med att få ihop en sådan snygg och sammahållen antologi på en sådan kort tid. Monika fastnar för omslaget, tycker typsnittet är fint och ser fram mot att få läsa alla dikter. Tomas hälsar till alla poeter på poeter.se att han är mycket glad för hyllningen, för boken och för hur levande den svenska poesin faktiskt är.

Efter en timmes samvaro promenerar vi ner mot Fjällgatan och känner oss omåttligt stolta över poeter.se alla poeter, över vår fina antologi och framförallt över äran att personligen fått lämna allas våra dikter till Tomas Tranströmer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Redaktion poeter.se med Poeter.se id #2125 innehar upphovsrätten